

Arrest

nr. 75 568 van 21 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 24 december 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 december 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. VERCAUTEREN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 20 juli 2011 een asielaanvraag in.

Deze resulteert in de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 september 2011.

Het beroep dat de verzoekende partij instelde resulteert in een vaststelling van afstand uitgesproken door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 6 december 2011 bij arrest gekend onder nummer 71 391.

Op 15 december 2011 neemt de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies). Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

"In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

de genaamde S.D. (...)

geboren te Tetovo , op (in) (...)

van nationaliteit: Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Op 26/09/2011 werd door het CGVS een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 06/12/2011 werd door de RVV de afstand van het geding vastgesteld

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van deze wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd, inderdaad, betrokkene kwam het land binnen op 06/12/2011 en verblijft nog steeds op het grondgebied, zodat zijn (haar) regelmatig verblijf van 3 maanden overschreden is.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op bij gebreke aan het bestaan van een ontvankelijk middel.

2.2. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen."* Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

De verzoekende partij zet uiteen:

"C.MIDDEL: VERZOEKSTER DIENDE OP 22 DECEMBER 2011 EEN VERZOEK TOT REGULARISATIE OP GROND VAN ARTIKEL 9BIS VREEMDELINGENWET IN

In de beslissing dd. 15 december 2011 wordt er op gewezen dat verzoekster zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bevindt; zij zou langer in het Rijk verblijven dan de overeenkomstig artikel 6 van deze wet bepaalde termijn of zou er niet in slagen het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. Desalniettemin dient er gewezen te worden op het feit dat verzoekster bij aangetekende brief dd. 22 december 2011 een verzoek heeft gericht aan de gemeente Antwerpen tot regularisatie van zijn verblijfssituatie. Anders gezegd, verzoekster is vragende partij om een geldig visum te verkrijgen voor een langere termijn dan voorzien in artikel 6 Vreemdelingenwet.

U vindt kopie van dit verzoekschrift als bijlage (Stuk 4).

Op heden is er evenwel nog geen beslissing genomen inzake deze aanvraag. Verzoekster vraagt dan ook om het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten te vernietigen daar er geen rekening werd gehouden met een ontvankelijk verzoek tot regularisatie van een latere datum."

Samen met de verwerende partij wordt vastgesteld dat de verzoekende partij nalaat een rechtsregel aan te duiden die zij als zijnde geschonden acht, daargelaten de vaststelling dat het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet geen schorsend karakter heeft (cf. o.m. RvS 6 april 2000, nr. 86.715; RvS 22 juli 2002, nr. 109.500; RvS 6

februari 2004, nr. 127.903; RvS 3 juni 2004, nr. 132.035; RvS 3 juni 2004, nr. 132.036; RvS 7 januari 2005, nr. 138.946; RvS 20 november 2006, nr. 164.950), of zou verhinderen dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven (cf. RvS 3 juni 2004, nr. 132.036). Het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft immers geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling en verhindert bijgevolg in principe niet dat ten aanzien van de vreemdeling een verwijderingsmaatregel wordt genomen (cf. RvS 12 januari 2007, nr. 166.626).

Het middel is onontvankelijk.

Bij gebreke aan het bestaan van een ontvankelijk middel is het beroep onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN